

Race tegen de klok

Het begon al langzaam licht te worden buiten. Voor mijn raam zaten twee vogeltjes vrolijk te fluiten en vanuit de vederop gelegen moskee hoorde ik het gedempte geluid van het Azaan van de Moeazzin voor het ochtendgebed van vijf uur. Naast mijn lege kop koffie stond een blikje Redbull om me wakker te houden deze laatste nacht.

Ik keek naar mijn collega die gefocussed achter haar computer zat en vroeg: "Zijn de doorsneden en plattegronden klaar? Kunnen we de pdf's gaan maken om naar de printer te sturen?" Ze knikte en antwoordde: "Bijna, geef me nog 5 minuten."

Het was weer eens zover. Prijsvragen tijd! Dit betekent weekenden doorwerken en lange werkdagen maken van minimaal twaalf uur. En als het even moet, ook de nacht doorhalen om het af te krijgen. P&T Architects was uitgenodigd voor een prijsvraag voor de overheid van Abu Dhabi. Er wordt de laatste tijd in Abu Dhabi weer voorzichtig geïnvesteerd, vooral in het onderwijs. De prijsvraag betrof twee verschillende openbare scholen. Een lagere school met kleuterschool, peuterschool en kinderdagverblijf, en een middelbare school.

Het ging voornamelijk om het conceptontwerp van de scholen, en de functie hiervan. Met een team van designers gingen we aan de slag en ik mocht me richten op het interieur van de openbare ruimtes zoals de bibliotheek en de gemeenschappelijke speelruimtes. Het was een uitdaging om een speels interieur te creëren met interessante vormen en kleuren rekeninghoudend met de functionaliteit van de ruimte, de culturele voorwaarden en het programma van eisen.

‘Opgelucht, voldaan en uitgeput gingen we naar huis’

“Okay, ik ben klaar”, riep mijn collega enthousiast. Eindelijk was het zover en we stuurden de presentatie door naar de printer die het even later kwam brengen op grote A0 foamboards, die vervolgens naar de klant werden gestuurd. Het was een race tegen de klok. Opgelucht, voldaan en uitgeput gingen we naar huis. Onze missie was geslaagd, nu nog wachten op het resultaat.

Het euforische gevoel dat ik had, deed me denken aan de tijd dat ik afstudeerde aan de Willem de Kooning Academie. Dat was voor mij een mijlpaal in mijn leven. De hele wereld lag aan mijn voeten en ik was er klaar voor om een nieuwe fase in mijn leven te betreden. Vier jaar verder kan ik zeggen dat die fase geweldig is!

Een mentor helpt je verder

Als kandidaat-lid van de BNI betaal je weinig contributie en kan je een beroep doen op een mentor. Het mentorschap is bedoeld om jonge leden te begeleiden en te ondersteunen in de eerste jaren na hun opleiding. Frans Pijpers vertelt over zijn ervaringen als mentor voor de regio Zuid.

Al vijftien jaar ben ik met KANZIE ontwerpers & makers actief in diverse ontwerpdisciplines. Vanuit deze ervaring werd ik enige jaren geleden mentor voor de regio Zuid. Als BNI-mentor moet je over ruime ervaring beschikken. Niet alleen met het beroep interieurarchitect, maar ook met de algemene bedrijfsvoering van een ontwerp bureau. Een mentor is bovendien een vertrouwenspersoon, die graag zijn kennis en kunde deelt met jonge leden. De kwaliteit van de beroepsgroep is afhankelijk van de kwaliteit van de leden. Een mentor heeft hier rechte reeks zicht op en fungeert hierdoor ook als kwaliteitsbewaker.

Los hiervan is er ook nog de persoonlijke invulling van het mentorschap door de verschillende mentoren. Ik wil

‘De vraag om ondersteuning blijkt vaak het gemis te zijn aan een sparringpartner’

bijvoorbeeld kandidaat-leden geenszins ‘aan het handje’ nemen. Ik merk dat de vraag om ondersteuning vaak het gemis blijkt te zijn aan een sparringpartner. Pas afgestudeerden missen de feedback die ze op de academie kregen en vragen om een bevestiging van hun gedachten. Of het tegengestelde...

Verbondenheid

Veel vragen van kandidaat-leden hebben te maken met zaken als het Bouwbesluit, NEN-normen en bouwkunde. Aan een verbouwing hangen nu eenmaal een aantal externe randvoorwaarden (lees regels) die wettelijk verplicht zijn. Het is opmerkelijk dat hieraan tijdens de studie weinig aandacht besteed wordt. Soms vragen kandidaat-leden ondersteuning in de ontwerpfase van een project. Hier krijgt het lid zijn eerste contact met een welstandscommissie en een overheid. Enige praktische tips zijn dan vaak voldoende om deze fase succesvoller te laten verlopen. Als er eenmaal contact is met een kandidaat-lid, blijft dit ook. In meer of mindere mate ontstaat een gevoel van verbondenheid. En in feite zijn we dat ook door ons lidmaatschap van de BNI.

Word BNI

Hoewel de meerderheid van de in Limburg werkende ontwerpers voldoet aan de criteria om lid te worden van de BNI, kent Limburg een relatief kleine dichtheid van BNI-interieurarchitecten. Ontwerpers willen vaak niet bij een ‘clubje’ horen omdat dat de onafhankelijkheid zou aantasten...? Dit laatste wil ik ontcrachten door mijzelf als voorbeeld te stellen. Als collectief sta je voor je beroepsgroep en als individu voor jezelf! Binnen het kader van de gedragsregels is plaats voor elk individu, mits je interieurarchitect bent natuurlijk.

Expositieruimte in Puth

